27 d'abril: La Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya

Text de l'Evangeli (*Lc* 1,39-47): I aixecant-se Maria en aquells dies, se n'anà a la muntanya amb diligència a una ciutat de Judà. I entrà en la casa de Zacaries i saludà Elisabet. I s'esdevingué que, quan Elisabet sentí la salutació de Maria, l'infant exultà en el seu ventre, i Elisabet quedà plena de l'Esperit Sant, i amb gran veu exclamà, i digué: «Beneïda tu entre les dones, i beneït el fruit del teu ventre (...)».

I digué Maria: «Magnifica la meva ànima el Senyor, i ha exultat el meu esperit en Déu Salvador meu».

La Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya

P. Abat Dom Josep Mª SOLER OSB Abat Emérit de Montserrat
(Barcelona, Espanya)

Avui, els pelegrins que pugen a la nostra muntanya de Montserrat vénen a visitar Santa Maria. Porten amb ells les joies i les esperances, les penes i les angoixes de la seva vida, de la seva família, de la comunitat on viuen la pròpia fe. El pelegrinatge és com una metàfora de la vida. Sortim de casa, fem camí —sovint amb esforç i abnegació—, però caminem amb joia i amb decisió perquè sabem que al final ens espera Algú.

I, amb tot, arribat a Montserrat, davant la imatge venerable de Santa Maria, el pelegrí s'adona que en realitat és la Mare de Déu qui el visita a ell. Maria ens surt a l'encontre en el més profund del nostre cor. Ve "decididament" a visitar-nos per portar-nos el seu Fill Jesucrist i anunciar-nos que Déu ens ha estimat tant que ens ha donat el seu Fill per a rescatar-nos de la mort.

—Nosaltres hem de ser, també, "visitació" per als qui trobem pel camí de la vida.